

Fæstets Forbrydelse, og efter Frd. 11te April 1840 er der adskillige med Tyveri og Bedrageri beslagtede Lovovertrædelser, som skulle paa-tales ved Politieretten. Udvalgets Majoritet har vel søgt at raade Bod paa det Mangelfulde i Proceduren ved Politieretten, ved at foreslaae, at, naar der efter Sagens Beskaffenhed var særegen Grund til at paaanke den, det da skulde overlades til Overøvrigheden at meddele Bevilling til Appel. Denne Udvei troer jeg imidlertid ikke at være anbefalesesværdig, fordi der ved disse Bevillingers Meddelelse vil danne sig en meget forskjellig Praxis og den Part, til hvem Bevillingen ikke meddeles, al-tid med mere eller mindre Grund vil ansee sig som forurettet. Paa den anden Side kan jeg imidlertid ikke nægte, at der er flere Politie-rets-sager, som kræve en hurtig Afgjørelse, naar ikke den ene, som oftest uformuende, Part skal fortrædiges og standses i Nydelsen af sin Ret, og som ere saa ubetydelige, at der vel kunde findes Betænknelighed ved aldeles at hæve summa appellabilis i Politierets-sager. Jeg antager ogsaa, at Parterne ville være meget hjulpsne, naar det tillodes Sagførere at møde i Politie-retterne, hvorpaa mit principale Forslag gaaer ud, idet det overlades til enhver Part enten at benytte sig af en Sagførers Assistance, eller at overgive Sagen i Dommerens Hænder. Herfor taler ogsaa Analogien af Frd. 6te Aug-ust 1824, som tillæder Sagførere at møde i Gjælds-sager under 100 Rbd., naaget de som Politierets-sager behandles efter Undersøgelser-Maxime, og ofte angaae Gjenstande, der ere af en mere underordnet Interesse for Parterne end mange Politierets-sager. For at hæve den Indvending mod at Sagførere kunne møde, at ikke alene det Offentlige, men ogsaa den tabende Modpart derved kan paadrages unød-vendige Udgifter, har jeg, da det ved Politie-retterne i offentlige Sager ikke er almindeligt, at der besikkes Tiltalte en Defensor, udtrykkeligt knyttet den Bestemmelse til det Forslag, jeg har tilladt mig at stille, at enhver Part, som møder ved eller med Sagfører, selv skal salarere ham. Under de nuværende Forhold henvende dog Parterne sig ofte til en Sagfører, hvilket jo er forbundet med Udgifter, og det er ikke usædvanligt, at de fremlægge skriftlige Indlæg

i Retten, der da ofte ere forfattede af Winkel-skrivere; men dette er et for Parterne skadeligt Uvæsen, som jeg troer mit Forslag vil bidrage til at forebygge. At Sagføreren ikke maa være tilstede i Retten under Forligsmægling i private Sager og under Forhørs Optagelse i offentlige, er overensstemmende med de i Pro-ceslovgivningen foreskrevne Regler. Det er mig forøvrigt en sand Tilfredsstillelse, at mine ærede Colleger i Udvalget ikke have havt noget Væsentligt at erindre mod Sagførernes Møde i Politieretten, men kun betragtet det som en Gjenstand, der var Lovforslaget uved-kommende. Jeg kan imidlertid ikke antage, at en Bestemmelse, som tillader Sagførere at møde i de Retter, Lovforslaget omhandler, er saa aldeles blottet for al Forbindelse med dette, at den ikke skulde kunne optages deri, og jeg vilde ønske, at den ogsaa kunde udvides til Kjøben-havns Criminal- og Politieret, skjøndt denne ligger udenfor Lovforslagets Bestemmelser, da jeg ikke antager, at der er nogen særdeles Grund for at udelukke Sagførere fra at møde i denne Ret i Politie-sager, dersom det til-lades dem at møde i Landets øvrige Po-litieretter, og jeg skulde være meget tilbøielig til, dersom det maatte finde Anklang i Thinget, at stille et dertil sigtende Endringsforslag under Lovens 3die Læsning. Jeg skal endnu tillade mig den Bemærkning, at der til den i 1842 afholdte Stænderforsamling i Næsilde blev indgivet et Andragende fra tre Sagførere i Jyen om, at Forsamlingen vilde indgaae med en Petition om, at det maatte tillades Sagfø-rere at møde i private Politie-sager. Den til at afgive Betænkning herom nedsatte Comitee, der blandt sine Medlemmer talte en af Lan-dets meest anseete Jurister, udtalte sig i høj Grad anbefalende for dette Andragende; men Sagen kom ikke til endelig Afgjørelse. Deri-mod besluttede den sydske Stænderforsamling, da Sagen i 1844 kom under Forhandling der, og hvor den nedsatte Comitee i det Væsentlige sluttede sig til Østifternes Comiteebetænkning, med en Majoritet af 30 Stemmer mod 12 at indgaae med en Petition i den antydede Retning.

Skrif: Efter den udførlige Betænkning, som Udvalget har afgivet, og det ligesaa grun-